

Αστέριε Πελτέκη, τι θα παρουσιάσει φέτος το ΚΘΒΕ;

athensvoice.gr/politismos/theatro-opera/874951/asterie-pelteki-ti-tha-parousiasei-fetos-to-kthve/

Αστέριος Πελτέκης: Συνέντευξη με τον καλλιτεχνικό διευθυντή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος για το φετινό πρόγραμμα.

Δεκατέσσερις νέες παραγωγές: «**Δον Κάρλος**» του Σίλλερ από τον Γιάννη Χουβαρδά, «**Η θαυμαστή και αξιοθρήνητη τραγωδία του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας**» του Σαίξπηρ από τον Κωνσταντίνο Ρήγο, «**Sillilab: No Difference Between Ho Ho Ho!!!**» σε κείμενο και σκηνοθεσία της Ρούλας Πατεράκη, «**Θελεστίνα**» του Φερνάντο ντε Ρόχας, από τον Αστέριο Πελτέκη, «**Ανατροπές της νύχτας**» του Χριστόφορου Χριστοφή από τον Χάρη Πεχλιβανίδη, «**Πες μου μια λέξη**» του Μπράιαν Φρίελ από τον Ευδόκιμο Τσολακίδη, «**Manolis/ καρδιά σε τέσσερις χορδές**» των Ιόλης Ανδρεάδη & Άρη Ασπρούλη από την Ιόλη Ανδρεάδη, «**Έγκλημα και τιμωρία**» του Ντοστογιέφσκι από την Νικαίτη Κοντούρη, «**Η αγάπη άργησε μια μέρα**» της Λιλής Ζωγράφου από τον Ένκε Φεζολλάρι, «**Ο γυρισμός του Πίντερ**» από τον Πέρη Μιχαηλίδη, «**Ξανθιά Φράουλα**» του Μίνιο Μπελέρια από τον Αλέξανδρο Ρήγα, «**Όταν χαμήλωσε ο ουρανός**» του Μιχαήλ Άνθη από τον Γιώργο Κιουρτσίδη, «**Πολυξένη**» σε κείμενο & σκηνοθεσία της Στέλλας Μιχαηλίδου, «**#Letsparty**» σε σύλληψη & σκηνοθεσία του Στέλιου Χατζηαδαμίδα, «**Η γίδα**» του Άλμπι από τον Παύλο Δανελάτο. Προσθέστε και αυτά που συνεχίζονται για δεύτερη σεζόν: «**Ο καλός άνθρωπος του Σε Τσουάν**» από τον Δημήτρη Καραντζά, «**Fake Newsical/ Παρ@μυθομερδέματα**» των Στάθη Παχίδη και Σταυρούλας Παγώνά, «**Πήρε τη ζωή στα**

χέρια της» από τη Φρόσω Λύτρα, «Ρωμαίος και Αννέτα» από την Άννα Φόνσου, «Προσδοκώ» από τη Σοφία Καρακάντζα και «Βίρα τις Άγκυρες» των Ρέππα-Παπαθανασίου. Και ορίστε πού κινείται ο φετινός πήχης του **ΚΘΒΕ**.

Η θεατράλε Θεσσαλονίκη αδημονεί και μια συζήτηση με τον καλλιτεχνικό διευθυντή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδας **Αστέριο Πελτέκη** για όλα αυτά που θα παρουσιάσει με τους συνεργάτες του τη νέα σεζόν λύνει όλες τις απορίες μας.

Αστέριος Πελτέκης: Συνέντευξη με τον καλλιτεχνικό διευθυντή του ΚΘΒΕ

— Τι θα μας παρουσιάσει φέτος το ΚΘΒΕ; Και με ποιο ακριβώς σκεπτικό και ποσοτώσεις καταρτίστηκε το φετινό πρόγραμμα;

Το φετινό πρόγραμμα, όπως και τις προηγούμενες χρονιές, διέπεται από τη γενική έννοια: Νόστος. Με μόντο το «Θέατρο παντού» –μετά το «Θέατρο ξανά» και το «Θέατρο μαζί»– το ΚΘΒΕ εντείνει την προσπάθειά του για εξωστρέφεια μέσα από συνεργασίες με άλλους πολιτιστικούς φορείς τόσο σε επίπεδο δράσεων όσο και συμπαραγωγών θεατρικών παραστάσεων. Στόχος του η μεγαλύτερη διάδοση της παραγωγικής δύναμης του ΚΘΒΕ, αλλά και η ουσιαστικότερη συμβολή του στο πολιτιστικό γίνεσθαι.

Το σκεπτικό, εκτός από την εξωστρέφεια, ακολουθεί τη λογική της διαλεκτικής ανάμεσα στην πρόθεση της καλλιτεχνικής διεύθυνσης και των συνεργατών-δημιουργών που υπηρετούν το γενικότερο πλαίσιο της τριετίας –του Νόστου– αλλά λαμβάνοντας υπόψη και τη συμπερίληψη των κοινωνικοπολιτικών γεγονότων και εξελίξεων που βλέπουμε να διαδραματίζονται γύρω μας. Η ποσόστωση προέκυψε μέσα από αυτές τις συνιστώσες και τις ζυμώσεις και οδηγήθηκε στις τελικές επιλογές με την αρωγή και του Τμήματος Δραματολογίου.

— Ανάφερα τη λέξη ποσοτώσεις επειδή θα ήθελα να μάθω σε ποιο βαθμό το πολύ εντυπωσιακό όντως «μηχάνημα ικανοποίησης του κοινού», το οποίο με στοχευμένες ερωτήσεις καταγράφει τον βαθμό ευαρέσκειας και τα «θέλω» του κόσμου που σας παρακολουθεί, επηρέασε το φετινό σας ρεπερτόριο;

Όπως ήδη αναφέρθηκε, αυτές οι συνιστώσες προέκυψαν μέσα από τη μελέτη που διεξήγαγε το Τμήμα Δραματολογίου αφενός, και αφετέρου από τα συμπεράσματα της προτίμησης του κοινού, δηλαδή από εμφανή στοιχεία αριθμού προσέλευσης θεατών στις παραστάσεις μας. Στη Θεσσαλονίκη, επίσης, σε μεγάλο βαθμό η πορεία μιας παράστασης καθορίζεται από τη «φήμη» η οποία κυκλοφορεί «από στόμα σε στόμα». «Αφουγκραζόμαστε» αυτές τις «φήμες», καθώς και τα συμπεράσματα που προκύπτουν από την ολοένα και αυξανόμενη συμμετοχή των θεατών σε στοχευμένα ερωτηματολόγια των «μηχανημάτων ικανοποίησης του κοινού». Αυτό είναι πολύ βοηθητικό, συνεκτιμάται και συμβάλλει στις τελικές μας επιλογές.

 Αστέριος Πελτέκης

 ΚΟΒΕ: Θεατρικές παραγωγές που ενώνουν τις γενιές και τις ιδέες

Θέατρο - Όπερα ΚΟΒΕ: Θεατρικές παραγωγές που ενώνουν τις γενιές και τις ιδέες

A.V. Team_01.11.2024, 19:50

— Φυσικά υπάρχει πάντα ο οικονομικός παράγοντας αλλά και η περιρρέουσα κατάσταση σε παγκόσμιο επίπεδο. Με τη γη να ταλανίζεται από συγκρούσεις (Ουκρανία, Ισραήλ, Λίβανος) και εξαρτώμενος άμεσα από τους προϋπολογισμούς και τα οικονομικά που δεν είναι ποτέ αρκετά για το όραμα κάθε καλλιτεχνικού διευθυντή, πόσο σπαζοκεφαλιάσατε, ας μου επιτραπεί, προκειμένου να παρουσιάσετε ένα θέατρο που αφουγκράζεται τους καιρούς και δεν βολεύεται στο κουκούλι του; Είναι μια συνεχής ζύμωση, μια συνεχής προσπάθεια για να ακολουθήσει η επιλογή του δραματολογίου. Αυτό αποτελεί μια αδιάκοπη έγνοια και αγωνία: να είναι πάντα όσο πιο καίρια η συμβολή και η προσφορά του Οργανισμού στα τεκταινόμενα μέσα από όσο το δυνατόν πιο εύστοχες επιλογές ρεπερτορίου που θα αποδειχτούν χρήσιμες τόσο σε κοινωνικοπολιτικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ψυχ-αγωγίας και ψυχο-θεραπευτικής λειτουργίας – με την έννοια πως η θεατρική τέχνη βοηθά στην κατανόηση και την εξισορρόπηση των κοινωνικών και των ψυχικών προβληματισμών του κοινού και συνεπώς του πολίτη.

Στόχος, πάντα, είναι η ρηξικέλευθη και εύστοχη προσέγγιση των όσων απασχολούν το κοινό καθολικά. Άλλοτε με μεγαλύτερη επιτυχία και άλλοτε με κάποιες αστοχίες προχωράμε και «μαθαίνουμε» ώστε κάθε φορά να είμαστε πιο «συντεπείς» στο ζητούμενο της εποχής που διανύουμε.

Το σίγουρο είναι ότι χρειάζεται αδιάλειπτη επαγρύπνηση, ενημέρωση, συμπόρευση με την καθημερινότητα και τα μείζονα θέματα που απασχολούν την κοινωνία, καθώς και διαρκής αναζήτηση τρόπων εξοικονόμησης και «σοφής» επένδυσης και διαχείρισης των πόρων με στόχο τη μεγαλύτερη δυνατή κάλυψη της γκάμας των αναγκών.

— Είστε Θεσσαλονικιός γέννημα-θρέμμα, αλλά και στο ΚΟΒΕ κάνατε τα πρώτα σας βήματα. Ξέρετε επομένως την πόλη και από την καλή και από την ανάποδη, οπότε με το χέρι στην καρδιά: Αγαπά η Θεσσαλονίκη το θέατρο, όπως παλιά, ή και αυτό το πήρε σβάρνα μια γενικότερη τάση που επικρατεί στον βορρά να απαξιώνονται οι τέχνες; Κάποτε η πόλη γεννούσε όχι μόνο θεατρικές αλλά και μουσικές πρωτοπορίες, σε αντίθεση με το τώρα της που δείχνει συντηρητικό και προπάντων ράθυμο.

Θεωρώ ότι η Θεσσαλονίκη, λόγω της πολυπολιτισμικότητας που πάντα τη χαρακτήριζε, αλλά και της συμβολής των προσφύγων που προσέθεσαν στο παλίμψηστο της πολυπλοκότητας της πόλης, πάντα είχε, και θέλω να πιστεύω θα συνεχίσει να έχει, την τάση να πρωτοπορεί και να δημιουργεί μέσω των τεχνών. Με το θέατρο, η πόλη αυτή είχε πάντα μια ιδιαίτερη σχέση με πολλά σκαμπανεβάσματα που, ωστόσο, περισσότερο είχαν να κάνουν με τις συνθήκες αλλά και με τη ζήτηση και προσφορά. Ας μην ξεχνάμε δε ότι τα τελευταία δύσκολα

χρόνια, με την οικονομική κρίση και την περίοδο της πανδημίας, οι προτεραιότητες των ανθρώπων άλλαξαν κι επικεντρώθηκαν πρωτίστως σε θέματα επιβίωσης, αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα τις πνευματικές ανάγκες κι ανησυχίες, δυστυχώς.

Σχετικό Άρθρο

 [Γυάλινος κόσμος: Στις πρόβες της παράστασης σε σκηνοθεσία Antonio Latella, στο Θέατρο Τέχνης](#)

[Θέατρο - Όπερα Αντόνιο Λατέλα - Γυάλινος Κόσμος: Μπήκαμε στις πρόβες και μιλήσαμε με τους συντελεστές](#)

[Νίκη - Μαρία Κοσκινά](#) 19.10.2024, 07:55

Παρ' όλα αυτά, η Θεσσαλονίκη ήταν και θα είναι «μήτρα», ως φυσικός κόλπος, που είναι «καταδικασμένη» να γεννά. Όταν δημιουργούνται οι κατάλληλες συνθήκες πιστεύω ότι είναι πάντα εκεί, παρούσα, για να αφουγκραστεί την οποία εξέλιξη, να πρωτοστατήσει, να καινοτομήσει. Για το θέατρο συγκεκριμένα, σίγουρα χρειάζεται ανάπτυξη στο κομμάτι της θεατρικής παιδείας και της θεατρικής κουλτούρας, ως πολιτιστική έξοδος και διέξοδος για τους πολίτες, από τους καθ' ύλην αρμόδιους με όλους τους πρόσφορους τρόπους.

Πιστεύω ότι η παραγωγή πολιτιστικών δράσεων και θεατρικών παραστάσεων που είναι θελκτικές ως προς τα ζητούμενα, όπως αναλύθηκαν παραπάνω, σίγουρα μπορούν να συμβάλλουν, όπως και η καλύτερη και πληρέστερη γνωριμία με το ίδιο το θέατρο και τους ανθρώπους του, μέσα από κάποιες δράσεις που σχεδιάζουμε, όπως η συμμετοχή μας στη διοργάνωση Open House Thessaloniki. Καθώς και η διοργάνωση των Open Days, όπου κάποιες μέρες μέσα στη χρονιά οι χώροι του θεάτρου θα είναι ανοιχτοί για τους ανθρώπους της πόλης ώστε να μπορούν να τους επισκεφτούν και να γνωρίσουν από μέσα τα «υλικά» από τα οποία «φτιάχνεται» το θέατρο. Θα μπορούν, επίσης, να γνωρίσουν και τα θεατρικά εργαστήρια που βρίσκονται στους κόλπους του ΚΘΒΕ και διαμορφώνουν ανθρώπους που αγαπούν το θέατρο, όλων των ηλικιών και, σε σχέση με το πλαίσιο της συμπερίληψης, σίγουρα προσφέρουν στο χτίσιμο ενός μελλοντικού μεγαλύτερου σε αριθμό και ουσιαστικότερου σε πρόσληψη της θεατρικής τέχνης, κοινού.

— Αναλάβετε το ΚΘΒΕ σε μια πολύ δύσκολη εποχή. Δυόμισι χρόνια μετά, για ποια πράγματα είστε περήφανος για τις επιδόσεις σας και για ποια άλλα θα θέλατε πίστωση χρόνου προκειμένου να πιάσουν τον πήχυ που θέσατε; Και φυσικά ποιος είναι αυτός ο πήχυς;

Κατ' αρχάς είμαι ευτυχής που μέσα σε αυτό το διάστημα κατάφερα να υλοποιηθεί ένα πολύ μεγάλο μέρος από τους στόχους που είχαν τεθεί και οι οποίοι σταχυολογούνται στα όσα σας προανέφερα.

Τόσο σε επίπεδο ποσοτικής αύξησης της παραγωγής με τρόπο ώστε να καλύπτει μια μεγάλη βεντάλια αναγκών και διαφορετικών προσεγγίσεων, όσο και σε υλοποίηση δράσεων και συνεργασιών, συμπερίληψης, δημιουργήσαμε βάσεις για την ανάπτυξη θεατρικού κοινού, για

την προσέλκυση της νεότερης γενιάς στις αίθουσες μέσω και της επέκτασης των δράσεων του φορέα. Με τη συμμετοχή του Θεάτρου σε δίκτυα όπως η Ένωση Θεάτρων της Ευρώπης, η δημιουργία συνεργειών με ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., αλλά και ιδιώτες παραγωγούς στοχεύσαμε στην εξωστρέφεια του φορέα, στη συμμετοχή του σε φεστιβάλ σε Ελλάδα και εξωτερικό, στη διοργάνωση συνεδρίων και ημερίδων, και φυσικά στην αύξηση του κοινού στις παραγωγές του ΚΘΒΕ αλλά και σε όλους τους χώρους και τόπους που αυτό δραστηριοποιείται. Παράλληλα υπάρχει η έγνοια περιορισμού των εξόδων και αύξηση των εσόδων του, κατά το δυνατόν.

Όλα αυτά, μαζί με την ανάπτυξη σε έναν βαθμό των πρακτικών και της διδασκαλίας στη Δραματική Σχολή με την προσθήκη νέου πεδίου γνώσεων που περιλαμβάνει την ιστορία της τέχνης, τα μαθήματα ακροβατικών, τα σεμινάρια από σημαντικούς σκηνοθέτες και άλλους καλλιτέχνες που συνεργάζονται με το ΚΘΒΕ στη διάρκεια του κάθε έτους, με κάνουν να αισθάνομαι ότι ένα σημαντικό μέρος των όσων έθεσα ως αναγκαίους στόχους έχει σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό επιτευχθεί.

Αυτό το οποίο χρειάζεται εξέλιξη, είναι η ακόμα μεγαλύτερη παρουσία του ΚΘΒΕ στην περιφέρεια και κυρίως στη Βόρεια Ελλάδα, μέσα από δράσεις και περιοδείες. Η συχνότερη συμμετοχή σε φεστιβάλ του εξωτερικού με έμφαση στην νευραλγική περιοχή των Βαλκανίων με τη δημιουργία μιας πολιτιστικής γέφυρας και ανταλλαγών, η αναβάθμιση των σπουδών μέσα και από τη δημιουργία της Ανώτατης Σχολής Παραστατικών Τεχνών που βρίσκεται σε στάδιο άμεσης υλοποίησης, και φυσικά η καταλυτικής σημασίας βελτίωση και αναβάθμιση της υλικοτεχνικής υποδομής των μεγάλων και σημαντικών σκηνών του ΚΘΒΕ τόσο στις κλειστές όσο και στις ανοιχτές δομές.

Ένα μεγάλο στοίχημα αποτελεί η εύρεση πόρων μέσω προγραμμάτων και με τη συμβολή της πολιτείας αλλά και των όποιων χορηγών που αγαπούν και συνδράμουν τον πολιτισμό για την άμεση αναβάθμιση των τεχνικών δυνατοτήτων των σκηνών, οι οποίες μετρούν πληγές που επήλθαν τα χρόνια που ακολούθησαν της κατασκευής τους κατά την περίοδο της πολιτιστικής πρωτεύουσας το 1997.

 Αστέριος Πελέκης

— Επιστρέφω στο φετινό πρόγραμμα. Σε κάποιες παραστάσεις (δεν μπορεί!) θα ποντάρετε στην προσέλευση. Κάποιες άλλες (υποθέτω) είναι τα καλλιτεχνικά γκανιάν σας, ως προς το «δύσκολες μεν, αρτίστικα τολμηρές δε). Αν σας ζητούσα να στοιχηματίσετε, ποια θα είναι τα best of της σεζόν αλλά και ποια είναι τα κλειδιά κατανόησης και ερμηνείας του φετινού προγράμματος από το κοινό;
Πραγματικά όλες οι επιλογές έχουν στόχο την ποιότητα, ωστόσο, αυτή πρέπει να είναι θελκτική για να προσελκύει όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κοινό.

Σίγουρα οι παραγωγές που διεξάγονται στις μεγάλες σκηνές είναι αυτές που καλούνται να σηκώσουν τον πήχη της προσέλευσης και της αποδοχής σε μεγαλύτερο κομμάτι του κοινού. Δεν παύει όμως να υπάρχει πεδίο και για πιο πειραματικές ή εναλλακτικές παραγωγές είτε στις μικρές είτε στις μεγάλες σκηνές, που όλες στοχεύουν σε μεγαλύτερη προσέλευση, συνεπώς και μεγαλύτερη αποδοχή από το κοινό.

Όλες οι παραγωγές διεκδικούν εξίσου το μερίδιό τους στην καλλιτεχνική επιτυχία και στη μεγαλύτερη προσέλευση κοινού. Ευελπιστούμε, όπως και φέτος έτσι και στο μέλλον, να έχουμε όλο και περισσότερες συμμετοχές με υποψηφιότητες για βραβεία σε σημαντικές διοργανώσεις, όπως τη φετινή χρονιά, που έχουμε τη χαρά και την τιμή να περιλαμβάνονται τέσσερις υποψηφιότητες παραγωγών μας στα 2α βραβεία της Ελληνικής Ένωσης Κριτικών Θέατρου και Παραστατικών Τεχνών.

Σχετικό Άρθρο

 [Αργυρώ Θεοδωράκη: Συνέντευξη για την παράσταση "Σπυριδούλες"](#)

[Θέατρο - Οπερα Αργυρώ Θεοδωράκη: Οι «Σπυριδούλες» αφηγούνται τις ζωές γυναικών που πάλεψαν για την αυτοδιάθεσή τους](#)

[Ελένη Βαρδάκη_18.10.2024, 10:40](#)

— Τι άλλο, πλην των παραστάσεων, ετοιμάσατε για τη νέα σεζόν; Θυμάμαι πέρσι το εργαστήριο φιλοσοφίας με τον Γιώργο Χατζηβασιλείου, που σαν άνοιγμα και σε άλλα πεδία το βρήκα πολύ ουσιαστικό. Θα συνεχίσετε με τέτοιου είδους ωραίες «παρεκτροπές»;

Αντίστοιχα, και τη φετινή χρονιά θα υπάρχουν τέτοιου είδους δράσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα και συνεργασίες με τον Δήμο Θεσσαλονίκης, αλλά και με άλλους δήμους της ευρύτερης περιοχής.

Ακόμα, ετοιμάζουμε μια δράση «υιοθεσίας δέντρων» από εργαζόμενους στον φορέα στην περιοχή γύρω από τα θέατρά μας καθώς και συμμετοχή μας σε άλλες δράσεις και διοργανώσεις, όπως τα OpenHouseThessaloniki που σας προανέφερα.

— Μια βόλτα στην πόλη: Πού πίνετε τον καφέ σας, που αγαπάτε να τσιμπάτε κάτι μετά την παράσταση, και ποιο είναι εκείνο το σημείο θέα-γαλήνη της Θεσσαλονίκης όπου αποσύρεστε για διαλογισμό και για επαναρύθμιση εαυτού;

Σε χώρους δίπλα στα θέατρα. Τόσο στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών στην «Πλατεία Θέατρου» που τη διασχίζω καθημερινά και στην οποία θα καθίσω για κάποια πιο χαλαρή συνάντηση, όπως, και στο υπέροχο μπαλκόνι του Βασιλικού Θέατρου, στο «Cafe θέα/tro» με την καταπληκτική θέα στον Θερμαϊκό, που αποτελεί ένα από τα πιο ωραία σημεία στην πόλη για καφέ, φαγητό και ποτό. Αλλά επίσης σε στέκια όπως ο Ζύθος- Ντορέ, το Famigliano, ο Κήπος του Θερμαϊκού –με θέα τον ορίζοντα του κόλπου της Θεσσαλονίκης– και φυσικά σε

στέκια αγαπημένων συνεργατών όπως το κλασικό πλέον Residents του Γιώργου Χριστιανάκη και το κεντρικό Passaggio των φίλων μας χορηγών μας, όπου και όταν χρειάζεται.